

[Indenrigsministeren.]

været meget ønskeligt, om en saadan Enighed var opnaaet. Men i Fortsættelse deraf sagde det ærede Medlem, at jeg over for Kommissionens Betænkning havde taget Parti for Lejerne. Det kan jeg ikke erkende. Jeg har i dette Lovforslag søgt at skifte Sol og Vind lige, og der er ikke i Betænkningen givet nogen egentlig Grundejerbetænkning, det vil det ærede Medlem erkende. Naar man læser de Udtalelser igennem, der foreligger fra Grundejernes Repræsentanter, vil man se, at det ikke er en Betænkning over et Lovforslag, det er en Samling almindelige Vredesudbrud over, at Verden er saa ond, over for Grundejerne i Særdeleshed. En Behandling af de Problemer, der her foreligger, findes der intet af fra Grundejerrepræsentanternes Side, man har stillet sig renonce over for de Spørgsmaal, der var overgivet til Kommissionens Behandling, som Grundejerrepræsentanterne havde indvilget i at deltage i.

Det er almindelig bekendt, navnlig for Hovedstadens Vedkommende, at Grundejerne er repræsenteret af dem, der er Talsmænd for de mest yderliggaaende Grundejerinteresser, dem inden for Grundejerstanden, der raaber højest og kommer oftest paa Generalforsamlinger. Nu har disse Grundejerrepræsentanter valgt over for hele det Problem, der er rejst gennem Kommissionens Nedsættelse, at spille det høje Spil. Vi maa nu se, om dette er kortsynet, eller om de Herrer i det lange Løb har Mulighed for at føre det Spil igennem. Jeg har før staaet over for lignende Tilfælde, hvor man har ment at have Styrke til at spille højt Spil, men hvor man har tabt Spillet. Og det er jo muligt, at betydelige Dele af den københavnske Grundejerstand til den Tid vil spørge, om den afvisende Stilling, som deres Repræsentanter har indtaget mod overhovedet at drøfte alle de Spørgsmaal, som der er lovgivet om i andre europæiske Lande, har været til Grundejernes Gavn.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller brugte i denne Forbindelse det Udtryk, at jeg paa et vist Tidspunkt skulde have brudt ind i Kommissionens Arbejde, at man fra Indenrigsministeriets Side skulde have søgt at fremskynde Arbejdet i afgørende Grad. Det er ikke rigtigt. Jeg har ikke paa noget Tidspunkt brudt ind i Kommissionens Arbejde. Jeg har fra første Færd gjort Kommissionens Formand opmærksom paa, at det var en Nødvendighed, at der kunde foreligge Forslag paa

disse Omraader i denne Rigsdagssamling, og der har ikke været, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller syntes at mene, nogen Fremskyndelse, bl. a. af Hensyn til et vist Folketingsvalg, som det ærede Medlem maaske husker fandt Sted i Efteraaret. Det ærede Medlem tilføjede, at nu hastede det vel ikke saa stærkt, for nu havde Forslaget jo gjort sin Nytte. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed. Forslaget vilde jo have gjort sin Nytte, hvis det ærede Medlem paa dette Omraade som paa andre erkender, at det var et af de afgørende Spørgsmaal ved Valget. Det har det ærede Medlem paa andre Omraader været rede til at drage Konsekvensen af, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har lagt Mærke til, hvad ogsaa Udtalelsen i Dag tydede paa, at dette Spørgsmaal har været ret afgørende visse Steder.

Der er anket over, at der er for mange Paragraffer i dette Lovforslag. Hvis jeg kunde imødekomme nogen ved at skrive Bestemmelserne sammen i nogle færre Paragraffer, skal jeg deltage i det Arbejde. Nogle af disse Paragraffer er meget korte og koncise, saaledes som navnlig Kommissionens Formand utvivlsomt har ønsket det. Men det er rigtigt, at adskillige af Paragrafferne meget vel kunde sammenskrives, saa at Loven som Helhed fik et mindre Antal.

Naar det ærede Medlem Hr. Elgaard gav Udtryk for, at næsten alle Bestemmelserne i dette Forslag om Leje var rettet imod Husejerne, saa er dette jo ikke rigtigt. Hvis det ærede Medlem læser dette Forslag igennem, ser paa Afsnittet om Lejerens Brug af det lejede, ser paa § 67 og en Række andre Paragraffer, ja, saa vil det ærede Medlem se, hvordan man har søgt at give Husejeren Sikkerhed for, at Lejerne ikke blot opfylder deres Forpligtelser, men at de ogsaa opfører sig med Hensyn til Anvendelsen af det lejede paa en saadan Maade, som man med Ret og Rimelighed kan forlange. Og det gælder ogsaa paa et andet Omraade. Det ærede Medlem sagde: Hvad skal egentlig det Prøveaar til, som er sat ind i Lovforslaget? Ja, ogsaa denne Bestemmelse er i Virkeligheden et Forsøg paa at dele Sol og Vind lige. Det er ikke Meningen, at en Husejer skal være pligtig til at beholde en Lejer, som er umulig, er urimelig; det er kun rimeligt, at der mellem disse to Parter er en vis Prøvetid.

Det, som dette Forslag er Udtryk for, er kun dette, at den gode Lejer skal kunne føle Tryghed i det Hjem, som Lejligheden afgiver Ramme om. Og det er overmaade